

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvæ Meditationes Complectitvr circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

39. De resuscitatâ filia Archisinagogi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

MEDITATIO XXXIX,
DE DEFUNCTA FILIA
Archisynagogi.

PUNCTVM I.

a Luc. 8. 41.

ENIT vir, cui nomen Lai-
rus, & ipse princeps Syna-
goga erat, & cecidit ad
pedes Iesu, rogans eum
multum, vt intraret in do-
mum eius, quia vnica fi-
lia erat ei ferè annorum

b Mar. 5. 23

duodecim, & hac b in extremis erat, vt manus
super eam imponeret, & salua esset, ac vive-
ret.

I.

CONSIDERANDA hic primùm est qua-
litas huius defunctæ, & causa huius mortis.
(& idem licebit perpendere in filio illo vni-
co viduæ apud Naim) nam etsi filia esset vni-
ca suorum parentum, & quidem diuitum,
ac nobilium, ac propterea tenerè dilecta, &
cui illi plurimum indulgerent, nihilomi-
nus mors illam abstulit: quam nec ipsi pa-
rentes, nec medici, nec diuitiæ, nec viror
ætatis ab ea potuerunt eripere. vt hinc ego
discam, in omni ætate, in quacunque fortu-
na & statu, nullam esse vitæ securitatem; sed
ex inopinato me mortem inuasuram. Et ex-

pen-

pendam, quamuis hæc puella & reliqui defuncti, quos Christus Dominus resuscitauit, reparare potuerunt damna, quæ priori morte incurrerant, disponendo se ad melius obeundam secundam mortem: mihi tamen id non euenturum. nam, & primæ partis Meditatione septima fuit notatum, lex est vniuersalis: *a statutum est omnibus hominibus semel mori.* quare damna, quæ prima morte obuenerint, reparari non poterunt. O bone Iesu, ne quæso inaniter me assecuret flos ætatis, nec delitiæ, aut diuitiæ, aut res aliæ huius vitæ! Da mihi semper timere timore sancto quod semper mihi minatur. Et quandoquidem nonnisi semel est mihi moriendum; fac me tuac benè mori.

a Hab. 9. 27

DEINDE considerabo, huiusmodi inueniunt mortem aliquando euenire propter peccata parentum, qui nimium illos amant, & illis indulgent, & eorum causa sæpè Dei legem conculcant. Aliàs prouenit huiusmodi mors, propter propria ipsorum peccata, qui absque rationis fræno suas sequuntur propensiones. Vult autem Deus perniciosus illorum gressibus, morte accedente occurrere, ne damnentur, aut vt eò minores patiantur in inferno cruciatus. Intèrdum etiam prouenit mors ex fauore, quo illos Deus prosequitur, iuxta illud Sapientis, *b raptus est, ne malitia mutaret cor eius, aut ne fictio deciperet animam illius.*

II.

b Sap. 4. 11.

Deni-

Denique euenit huiusmodi mors ob occultas alias causas gloriæ Dei, quas nos non assequimur. Ex his timorem concipiam *c peccati, per quod intrat mors*; meque paternæ Dei providentiæ committam, supplex orans, eo tempore & occasione mihi mortem aduenire, quò maximè saluti meæ conueniat, & in ipsius Dei gloriam cedat.

III.

DENIQUE perpendam, sicut hæc mortua non potuit per se Christum Dominum querere, qui vitam illi impertiret; nec aliter illam ab eo petere; & ita mortua in æternum permansisset, nisi pater eius pro ea rogasset: ita nec peccator per culpam mortuus. nam quamuis verum sit, illum non ita esse mortuum, ut non possit ad Christum recurrere, illumque vocare, refert tamen plurimum, intercessores habere, qui pro illo orent, agantque apud Deum, ut illum dignetur resuscitare. & ita conari debeo frequenter illud ab ipso petere, dicens: ô pijsime Pater respice innumeratas animas, quæ in hoc mundo adeò sunt mortuæ, & in suis culpis submersæ, ut nec vitam, nec resurrectionem à te petant; ego vero, Domine, quamuis indignus, supplex oro, ut earum domus accedas, & inspirationis tuæ manu corda illorum tangas, ut vitam recipiant. Aspice etiam unicam hanc filiam meam, quæ est animæ & voluntas mea, quæ velut mortua iacet propter culpam & tepiditatem, qua vitam ducit; veni, Deus meus, ad indignam domum meam, & potentis manus tuæ

tactu

tactu eam contingere; ut ad nouam vitam cum
feruore suscitetur.

PUNCTVM II.

AVDIENS Iesus Archisynagogi peti- a Mat. 9.
tionem, surgens sequebatur eum, & disci-
puli eius, & cum venisset in domum prin-
cipis, & vidisset tibicines & turbam tumultua-
tem, b & flentes & eiulantes multum, non ad- b Mar. 5. 38
misit quenquam se sequi, nisi Petrum, & Iaco- c Luc. 8. 51.
bum, & Ioannem fratrem Iacobi, & patrem &
matrem puella.

CONSIDERANDA in primis Christi Domi- I.
ni nostri benignitas, qui statim secutus est Ar-
chisynagogum: quamuis eius fides esset im-
perfecta; ac propterea non esset eam gratiam
promeritus; petijt enim sicut ille Regulus, ut
veniret ad domum suam, & sanaret filiam e-
ius; atque si non posset, nisi eò veniret, vitam
ei impertiri. Sed non tamen illum reprehendit:
quia ipsum ad pedes suos prostratum, &
humiliatum vidit: humilitas enim plurimum
valet, tum ad nostros defectus supplendos;
tum ad Dei misericordiam, ut illos nobis re-
mittat, inclinandam, sicut d *Reguli* illius su- d Ioh. 4. 48
perbia, & erectus animus, quem ostendit, dum
salutem filio suo, nulla humilitate aut reue-
rentiâ præmissa petebat, illum permonuit ad
indignationem, & ad exprobandum eidem
defectum fidei. *Nisi prodigia & signa videritis
non creditis.*

DEINDE perpendam, Christum Dominum
voluisse

voluisse hoc miraculum occultè facere: nam cum illud esset omnium, quæ eousque perfecerat, famosissimum; (erat enim primi defuncti resuscitatio) voluit inquam illud occultè facere, ut humilitatis nobis daret exemplum; & doceret fugere inanem nostri apud homines ostentationem. nec solum in occulto miraculum fecit, sed eo etiam patrato, *e praecepit illis* (qui praesentes erant) *vehementer, ut nemo id sciret.* Sed voluit nihilominus, testes aliquos esse praesentes, qui factum ipsum ad nostram utilitatem manifestarent. Nec sine mysterio tamen ad hoc tres illos elegit Apostolos, qui etiam fuerunt in monte Tabor testes transfigurationis, & in horto Gethsemani afflictionis & agoniae, quam ipse illic est passus: sed ut significaret, se magis dilectos & feruentiores, magis etiam participes facere suorum secretorum, nominatim verò in tribus rebus, in operibus scilicet, quæ spectant. ad conuersionem animarum; in magnitudine & excellentia gloriae suæ, & in passionis suæ ignominia & contemptu. O felicem illum, qui ad eum est Christo Iesu familiaris, ut agnum hunc sequatur quocumque ierit! nec se vel ad momentum à dulci eius comitatu separat.

• *Mat. 3. 45.*

PUNCTVM IIL

ET a tenens Iesus manum puella ait illi, *a Mar. 5. 41*
 puella, tibi dico, surge, & confestim sur-
 rexit puella, & ambulabat, & iussit da-
 ri illi manducare. *b Luc. 8. 56.*
ius.

I.
 PERPENDAM hic primùm Christi Sal-
 uatoris omnipotentiam, qui vnico tantùm
 verbo, nec rogando sicut Elias & Helizæus,
 sed cum imperio mandando, dat mortuis vi-
 tam; & in momento demortui anima siue in
 lybo, siue in quocunque alio sit loco, au-
 dit eius vocem, acceditque & ingreditur
 corpus suum, nemine resistente aut impe-
 dente. Exulto, Saluator mi, te aded esse po-
 tentem *c vt voces ea qua non sunt, tanquam*
ea qua sunt. & mortui vocem tuam audiant,
 tibi que obtemperent. Voca, Domine, omnes,
 qui ob culpam suam mortui sunt, voce tuæ in-
 spirationis, vt ad gratiæ vitam resurgant.
 Quod si arbitrij sui libertate, tuæ inspirationi
 resisterent (quia neminem vis ad tuam gratiã
 cogere) etiam eos reuoca efficaciori inspira-
 tione: quia si tua velis vti potestate, quis est
 qui non se dedat voluntati tuæ?
II.
 DEINDE causam expendam, cur puellæ
 huius defunctæ manum acceperit, & illa cœ-
 pit ambulare, ac iusserit illi dari manducare?
 quæ cum alijs defunctis, quos resuscitauit,
 non fecit. Hoc enim fecit, vt doceret, pec-
 catores,

catores, qui moriuntur, aut peccant ex imbecillitate (quos hæc puella significat) viuificari per Christum manu sua potentie eos adiuuantem, vt illam imbecillitatem vincere valeant: ideoque statim, atque eius virtute resurgunt, duo ab illis requirit: alterum ne sint otiosi, & in pigritiæ lecto remaneant; sed incipiant statim ambulare, & bona opera exercentes, in via virtutis proficiant. Alterum vt panem comedant *b qui cor hominis confirmet*, qui est sanctissimum altaris Sacramentum, cuius virtute plenè corroborantur. Quod autem iubet alijs, resuscitatæ puellæ dare manducare, docere voluit se ministris suis iubere, vt panem hunc vitæ conuersis tribuant peccatoribus; vt animum sumant ad vitam inchoatam prosequendam. O Saluator animæ meæ, eius quæso manum tua manu accipe; si enim tua cum meâ iungatur, mox ego surgam, & omni pigritiâ excussâ incipiam laborare. Da mihi etiam comedere panem vitæ substantialem, qui debiles confortat, & corda deficientia corroborat, vt eius virtute confortatus non cessem progredi, donec ad *montem Dei Horeb* perueniam, vbi tuam videam gloriam, per infinita sæcula. Amen.

b Ps. 103. 16.

c3. Reg. 19. 8